

Αθήνα, 12 Μαρτίου 2025

### Ενημερωτικό σημείωμα

Αντικείμενο της συζήτησης αποτελεί η διακίνηση ελαιολάδου στην εσωτερική αγορά. Αν και δεν υπάρχουν επίσημα στατιστικά στοιχεία, ωστόσο, υπολογίζεται ότι κατά μέσο όρο από το σύνολο των 250.000 τόνων που παράγονται ετησίως, η κατανομή τους έχει ως εξής (σε τόνους):

- Πωλήσεις τυποποιημένου στην εσωτερική αγορά = 12-15.000
- Αυτοκατανάλωση και χύμα 16κιλος τενεκές = 80-90.000
- Εξαγωγές τυποποιημένου = 40-50.000
- Εξαγωγές χύμα (Ιταλία, Ισπανία) = 100-110.000 τόνοι.

Η Ελλάδα αποτελεί τη μόνη, ευρωπαϊκή τουλάχιστον, χώρα με τόσο υψηλό ποσοστό διακίνησης χύμα ελαιολάδου στην εσωτερική αγορά. Πρόκειται για μια βαθιά ριζωμένη συνήθεια, η οποία στην πραγματικότητα ζημιώνει όλους: ελαιοπαραγωγούς, καταναλωτές, πολιτεία.

Η 4Ε προτείνει το «5λιτρο του παραγωγού» ως τη μόνη εφικτή, προς το συμφέρον όλων λύση ευρείας συναίνεσης, η οποία μπορεί σταδιακά να καθιερώσει το επώνυμο τυποποιημένο ελαιόλαδο ελαχιστοποιώντας τον ανώνυμο, χύμα 16κιλο τενεκέ.

### Τι συμβαίνει στις άλλες χώρες

Στην Ισπανία, μετά το διατροφικό σκάνδαλο του «τοξικού ελαίου» (κατάλοιπα ανιλίνης σε κραμβέλαιο), που κόστισε το 1980 χιλιάδες ζωές και εφ' όρου ζωής αναπηρίες, όχι απλά απαγορεύτηκε η διακίνηση στην κατανάλωση χύμα ελαίων αλλά έκτοτε κανένας δεν διανοείται καν να κάνει κάτι τέτοιο.

Σύμφωνα με το Βασιλικό Διάταγμα 760/2021, υπάρχουν δύο περιπτώσεις όταν ένα ελαιοτριβείο παραδίδει ελαιόλαδο στον ελαιοκαλλιεργητή:

α) Όταν το ελαιοτριβείο παραδίδει στον ελαιοκαλλιεργητή το ελαιόλαδο για αυτοκατανάλωσή του, τότε εκείνος θεωρείται ως ο τελικός καταναλωτής και επομένως πρέπει να τηρούνται όλες οι προδιαγραφές που ορίζονται στο ποιοτικό πρότυπο για την πώληση ή την παράδοση των ελαιολάδου στον τελικό καταναλωτή,

όσον αφορά τη χωρητικότητα των δοχείων (έως και 5 λίτρα), την επισήμανση, το πώμα ασφαλείας, δηλ. πρέπει να είναι τυποποιημένο.

β) Όταν το ελαιοτριβείο παραδίδει το ελαιόλαδο χύμα στον ελαιοκαλλιεργητή, τότε αυτός θεωρείται επαγγελματίας διαχειριστής (operator), με όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το ποιοτικό πρότυπο των διαχειριστών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της ιχνηλασιμότητας, της ειδοποίησης κινήσεων, των συνοδευτικών εγγράφων κ.λπ.

Στην Ιταλία τα πράγματα είναι πιο «χαλαρά» και συνυπάρχουν όλα τα κανάλια διακίνησης εκτός όμως από ανώνυμους, χύμα 16κιλους τενεκέδες. Κατ' αρχήν ο μεγάλος όγκος διακινείται από τα σούπερ μάρκετ. Επίσης, υπάρχουν περισσότερα από 3.000 ελαιοτριβεία, πολλά από αυτά σε φάρμες, μικρές καθετοποιημένες μονάδες, που οι ίδιες συσκευάζουν το ελαιόλαδό τους. Οι αστοί / καταναλωτές τις επισκέπτονται προκειμένου να αγοράσουν το ελαιόλαδό τους ή το προμηθεύονται από το γειτονικό τους μπακάλικο μετά από γευσιγνωσία διαφορετικών ποικιλιών και περιοχών. Γενικότερα, υπάρχει μια ισχυρή «κουλτούρα» ελαιολάδου - όπως και για άλλα παραδοσιακά τρόφιμα- που αποτυπώνεται στο “Made in Italy”, γεγονός που συντηρεί υψηλές τιμές (έως και διπλάσιες των ισπανικών και ελληνικών) ελαχιστοποιώντας τα κρούσματα νοθείας, λόγω και του αυστηρού κρατικού ελέγχου (καραμπινιέροι).

### **Επιχειρήματα υπέρ και κατά του ανώνυμου, χύμα 16κιλου τενεκέ**

Όπως προαναφέραμε οι 16κιλοι τενεκέδες αποτελούν μια βαθιά ριζωμένη κοινωνική πραγματικότητα στη συνείδηση όχι μόνο των ελαιοπαραγωγών αλλά και των καταναλωτών. Ίσως οι λόγοι να ανάγονται στις διάσπαρτες ανά την επικράτεια ελαιοπαραγωγικές περιοχές με πολύ μικρές οικογενειακές εκμεταλλεύσεις σε συνδυασμό με την έντονη εσωτερική μετανάστευση.

Επιχειρήματα υπέρ των ανώνυμων χύμα 16κιλων τενεκέδων θεωρούνται:

1. Οι ελαιοπαραγωγοί αισθάνονται κερδισμένοι γιατί συγκρίνουν την τιμή της απευθείας πώλησης στους καταναλωτές, η οποία είναι υψηλότερη από την τιμή πώλησης χύμα στο εμπόριο. Επιπλέον επωφελούνται με την αποφυγή φορολόγησης και ΦΠΑ.
2. Οι καταναλωτές έχουν την πεποίθηση ότι αγοράζουν «λάδι από τον παραγωγό/το χωριό», που είναι «φυσικό /γνήσιο/ ανεπεξέργαστο» σε

σύγκριση με το «βιομηχανοποιημένο» των εταιρειών και των σούπερ μάρκετ.

3. Τα παραπάνω σημεία §§ 1 και 2, σε συνδυασμό με την ύπαρξη πολλών δεκάδων χιλιάδων μικρών παραγωγών αποτελούν μια κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα, η οποία συντηρεί την υψηλή δημοφιλία και κατανάλωση του ελαιολάδου έναντι των ανταγωνιστικών του σπορελαίων.
4. Παράλληλα, ο 16κιλος τενεκές έχει καθιερωθεί «εθιμικά» σαν την συσκευασία που ένας ελαιοπαραγωγός εφοδιάζει το στενό οικογενειακό και φιλικό του περιβάλλον.

Επιχειρήματα κατά των ανώνυμων χύμα 16κιλων τενεκέδων θεωρούνται:

1. Το όφελος του πραγματικού επαγγελματία παραγωγού είναι ευκαιριακό και βραχυπρόθεσμο. Θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο και πιο σταθερό αν πουλούσε το ελαιόλαδό του σε νόμιμη τυποποιημένη συσκευασία με το δικό του όνομα.
2. Η προστιθέμενη αξία του επώνυμου τυποποιημένου σε σύγκριση με το χύμα χάνεται λόγω του 16κιλου. Πρόκειται για μια απώλεια που κατανέμεται μεταξύ των ελαιοπαραγωγών, των επιχειρήσεων (ιδιωτικών και συνεταιριστικών) τυποποίησης ελαιολάδου, του κλάδου εισροών (πάγιος εξοπλισμός και αναλώσιμα) της τυποποίησης, αλλά και της εθνικής οικονομίας.
3. Ο ανοιχτός ανεξέλεγκτος χύμα 16κιλος τενεκές μπορεί να γίνει και επανειλημμένα έχει αποδειχθεί πως γίνεται το «όχημα» (το μέσο) διακίνησης είτε ποιοτικά υποβαθμισμένου ελαιολάδου είτε και νοθευμένου από άτομα, τα οποία δεν είναι καν ελαιοπαραγωγοί.
4. Οι ποσότητες των νοθευτών (φθηνότερων σπορελαίων) αφαιρούνται από την κατανάλωση πραγματικών ελαιολάδων.
5. Ο 16κιλος τενεκές αποτελεί το χειρότερο μέσο οικιακής συντήρησης του ελαιολάδου, το οποίο έχει τρεις μεγάλους εχθρούς: τον αέρα (οξυγόνο), την υγρασία, τις ξένες οσμές.
6. Τα ποιοτικά υποβαθμισμένα ή και νοθευμένα ελαιόλαδα συνιστούν εξαπάτηση και οικονομική ζημία των καταναλωτών αλλά και κίνδυνο για τη δική τους και τη δημόσια υγεία.
7. Ο 16κιλος τενεκές έχει δύο επιμέρους κανάλια. Το πρώτο αφορά τις μη εμπορικού, ενδοοικογενειακού χαρακτήρα δωρεάν παραδόσεις. Το

δεύτερο αφορά σε απευθείας πωλήσεις σε καταναλωτές, εμπορικές πράξεις, η οποίες συνήθως δεν συνοδεύονται από έκδοση παραστατικών, άρα συνιστούν φοροδιαφυγή, εισφοροδιαφυγή και συνεπάγονται απώλεια εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού αλλά και αθέμιτο ανταγωνισμό σε βάρος όσων διακινούν ελαιόλαδα με νόμιμους τρόπους.

Συμπερασματικά, ο ανώνυμος χύμα 16κιλος τενεκές βλάπτει και τους ελαιοπαραγωγούς και τους καταναλωτές και τον κρατικό προϋπολογισμό.

### **Ένα πρόβλημα άλυτο επί δεκαετίες**

Παρά την εθνική και κοινοτική νομοθεσία, τα σχετικά χρηματοδοτούμενα προγράμματα και τις επιδοτήσεις, παρά τις κατά καιρούς διακηρύξεις και επικλήσεις, ο 16κιλος τενεκές «ζει και βασιλεύει». Οι λόγοι είναι πολλοί:

- Η βαθιά ριζωμένη κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα που προαναφέραμε ισοδυναμεί με εκατοντάδες χιλιάδες ελαιοπαραγωγούς και καταναλωτές, άρα ένα δυσβάσταχτο, τεράστιο «πολιτικό κόστος» για οποιαδήποτε κυβέρνηση επιβάλλοντας υψηλά πρόστιμα στους παραβάτες. Άρα έλειψε η πολιτική βούληση.
- Οι συνεταιριστικές επιχειρήσεις (η Ελαιουργική, οι Ενώσεις, οι πρωτοβάθμιοι) την εποχή (1980-2000) που είχαν την κοινωνική απήχηση, τα εργοστάσια, την υποδομή, την οικονομική δύναμη, την παρουσία στις αλυσίδες του λιανικού εμπορίου, απέτυχαν (ή/και δεν ενδιαφέρθηκαν όσο έπρεπε) ώστε να «επιβάλουν» μέσω των μηχανισμών της αγοράς (του μάρκετινγκ) τα επώνυμα τυποποιημένα συνεταιριστικά (έξτρα παρθένα) ελαιόλαδα, τα οποία σταδιακά de facto θα περιόριζαν τους 16κιλους τενεκέδες. Στη συνέχεια η συντριπτική πλειοψηφία των συνεταιρισμών καταχρεωμένη από υπερβολικό δανεισμό κατέρρευσε συμπαρασύροντας και την απήχηση που είχε ο συνεργατισμός ως μια μορφή υγιούς κοινωνικής επιχειρηματικής οργάνωσης. Αποτέλεσμα, σήμερα, να υπάρχουν ελάχιστοι συνεταιρισμοί (ομάδες / οργανώσεις παραγωγών), οι οποίοι δεν είναι σε θέση να απορροφήσουν σημαντικό μερίδιο της χύμα πρώτης ύλης των μελών τους και στη συνέχεια να το διακινήσουν στην κατανάλωση. Στην Ισπανία σήμερα ένα μεγάλο μέρος της αγοράς βρίσκεται στα χέρια συνεταιρισμών - κολοσσών όπως π.χ. η DCoop, που διαχειρίζεται 200.000

τόνους ελαιολάδου, με τζίρο 1,5 δισ. ευρώ, κερδοφόρων, με επενδύσεις και πωλήσεις στις ΗΠΑ.

- Το άλλο σκέλος των ιδιωτικών βιομηχανιών τυποποίησης εξ ίσου απέτυχε να περιορίσει τον χύμα 16κιλο τενεκέ. Βασική αιτία αποτέλεσε η μη αξιοποίηση της σχετικής κοινοτικής επιδότησης υπέρ του τυποποιημένου ελαιολάδου σε συσκευασίες έως και 5 λίτρα («ενίσχυσης στην κατανάλωση»). Με αυτό το οικονομικό πλεονέκτημα το επώνυμο τυποποιημένο θα μπορούσε και θα έπρεπε να επεκταθεί στην αγορά περιορίζοντας τους 16κιλους τενεκέδες. Αντιθέτως, η Ελλάδα γέμισε εκατοντάδες μονάδες τυποποίησης, οι ποσότητες που δηλώνονταν έφτασαν τους 180.000 τόνους ετησίως (145.000 οι ιδιώτες, 35.000 οι συνεταιρισμοί), οι κρατικοί έλεγχοι ήταν ελλιπείς, σπαταλήθηκαν περί τα 3,0 δισ ευρώ, έως ότου η ΕΕ έδωσε ένα τέλος καταργώντας την «ενίσχυση στην κατανάλωση». Επακολούθησε η εξαφάνιση μεγάλου αριθμού εργοστασίων τυποποίησης και η μείωση των ποσοτήτων φτάνοντας από τους 180 στους τωρινούς 15 χιλ. τόνους. Αυτό το κύμα αθέμιτου ανταγωνισμού είχε και μια άλλη, ακόμη ίσως δυσμενέστερη επίπτωση, γιατί δεν άφησε να αναπτυχθούν οι σωστές εταιρείες του κλάδου. Μεταξύ αυτών, οι δύο μεγαλύτερες εταιρείες της εποχής εκείνης, Ελαΐς και Μινέρβα, αφού απέτυχαν να συγχωνευθούν δημιουργώντας έναν ισχυρό πόλο για τα διεθνή στάνταρντς του ανταγωνισμού, στη συνέχεια μπήκαν σε ένα κύκλο αλλαγών ιδιοκτησιακού καθεστώτος, ενώ στρέφονται ολοένα και περισσότερο σε άλλα προϊόντα υψηλότερης κερδοφορίας, με αποτέλεσμα να απωλέσουν σταδιακά τα μερίδια που κάποτε κατείχαν στο επώνυμο τυποποιημένο ελαιόλαδο.
- Επίσης δεν αξιοποιήθηκαν οι εκστρατείες προώθησης της κατανάλωσης συγχρηματοδοτούμενες από κοινοτικούς και εθνικούς πόρους.

### **Η πρόταση του “5λιτρου του παραγωγού”**

Από τα παραπάνω προκύπτει μια βασική διαπίστωση: Ναι μεν είναι ανάγκη να καταργηθεί ο 16κιλος τενεκές, όμως αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο μέσω μιας διαδικασίας που σταδιακά θα περιορίζει το χύμα, ειδικά το παρεμπόριο από τους πλανόδιους, εις όφελος του τυποποιημένου, έχοντας τη συναίνεση όλων των εμπλεκόμενων, παραγωγών, ελαιοτριβέων, βιομηχανίας τυποποίησης και πολιτείας. Η μόνη ρεαλιστική λύση - πρόταση, που εξασφαλίζει αυτές τις προϋποθέσεις είναι αυτή που σχηματικά αναφέρουμε σαν το «5λιτρο του παραγωγού».

Πρόκειται για ένα σύστημα που κινείται στο ίδιο πλαίσιο όπως το ελαιόλαδο στην Ισπανία, την Ιταλία αλλά και το **μέλι** στην Ελλάδα.

Ειδικότερα:

- **Το ελαιοτριβείο** εγκαθιστά και λειτουργεί ημι-αυτόματο γεμιστικό μηχάνημα για πεντόλιτρα, το οποίο έχει και μικρό κόστος επένδυσης. Συχνά ήδη υπάρχει σύγχρονο τυποποιητήριο.
- **Το 5λιτρο δοχείο** δεν χρειάζεται να είναι λιθογραφημένο, αρκεί να διαθέτει πώμα ασφαλείας μιας χρήσης και να επικολλάται αυτοκόλλητη ετικέτα με όλες τις υποχρεωτικές ενδείξεις, καθώς και το ονοματεπώνυμο του παραγωγού ή του ελαιοτριβέα ώστε να έχει επίσης μικρό κόστος.
- **Ο παραγωγός** απαγορεύεται να πάρει από το ελαιοτριβείο το ελαιόλαδό του χύμα, σε δικά του μέσα συσκευασίας και μεταφοράς (π.χ. βαρέλια), τα οποία μερικές φορές μπορεί να είναι από ακατάλληλα έως και επικίνδυνα, αλλά υποχρεούται να χρησιμοποιήσει τα 5λιτρα, τα οποία είναι νόμιμα και τα οποία μπορεί είτε να χρησιμοποιήσει στην οικογενειακή αυτοκατανάλωση, είτε να πουλήσει απευθείας στους καταναλωτές, εκδίδοντας τα απαραίτητα παραστατικά. Επιτυγχάνει έτσι μία ικανοποιητική τιμή και εισόδημα, υψηλότερα από εκείνα που εισπράττει από τις πωλήσεις στο χονδρικό εμπόριο.
- **Ο ελαιοτριβέας** μπορεί να πραγματοποιεί ανάλογες πωλήσεις απευθείας στους καταναλωτές σε επώνυμες συσκευασίες χωρητικότητας έως και 5 λίτρα εκδίδοντας τα νόμιμα παραστατικά.
- **Ο καταναλωτής** μπορεί να προμηθευτεί (βρώσιμο, εξαιρετικό) παρθένο ελαιόλαδο με το όνομα και την εγγύηση του ελαιοπαραγωγού/ελαιοτριβέα ελεγχόμενο ως προς την γνησιότητα και ποιότητά του.
- **Η πολιτεία** θα επωφεληθεί από την είσπραξη για τον κρατικό προϋπολογισμό σημαντικών ποσών ετησίως, που εισφορο/ και φοροδιαφεύγουν.

Διευκρινιστικά των παραπάνω ας σημειώσουμε:

- Βασική προϋπόθεση για την καλή λειτουργία του συστήματος που παραπάνω περιγράφεται, αλλά και οποιουδήποτε συστήματος σωστής διακίνησης του προϊόντος, είναι η εφαρμογή της **ιχνηλασιμότητας** σε όλη την αλυσίδα αξίας από τον ελαιώνα μέχρι τη λιανική πώληση.
- Πέραν των όποιων απαγορεύσεων, ποινών, προστίμων κ.λπ., ατελέσφορων όπως έχει αποδείξει η εμπειρία δεκαετιών, η ομαλή αποδοχή ενός

συστήματος όπως το «5λίτρο του παραγωγού» καλό θα ήταν να υποστηριχθεί από, πρώτον, μια **καμπάνια ενημέρωσης** και, δεύτερον, από κάποια, φορολογικά ή άλλα, **κίνητρα εφαρμογής** του.

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

### Κοινοτική Νομοθεσία

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2022/2104 της 29ης Ιουλίου 2022 όσον αφορά τις προδιαγραφές εμπορίας του ελαιολάδου, στο σκεπτικό του αναφέρει ότι «για να διασφαλιστεί η αυθεντικότητα του ελαιολάδου που πωλείται, πρέπει να προβλεφθούν για το λιανικό εμπόριο συσκευασίες μικρού μεγέθους που να διαθέτουν κατάλληλο σύστημα κλεισίματος. Ωστόσο, είναι σκόπιμο να μπορούν τα κράτη μέλη να επιτρέπουν μεγαλύτερη χωρητικότητα για τις συσκευασίες που προορίζονται για συλλογικές εστιάσεις».

Στο άρθρο 4 του ίδιου κανονισμού που αναφέρεται στη συσκευασία, προβλέπεται συγκεκριμένα ότι τα ελαιόλαδα «παρουσιάζονται στον τελικό καταναλωτή προσυσκευασμένα σε συσκευασίες μέγιστης χωρητικότητας πέντε λίτρων. Οι συσκευασίες αυτές είναι εφοδιασμένες με σύστημα ανοίγματος που καταστρέφεται μετά την πρώτη χρήση του και περιλαμβάνουν ετικέτα σύμφωνη με τον παρόντα κανονισμό».

«Για τα έλαια που προορίζονται για κατανάλωση σε εστιατόρια, νοσοκομεία, καντίνες ή άλλες παρόμοιες συλλογικές εστιάσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν, συναρτήσει του τύπου της σχετικής μονάδας, μέγιστη χωρητικότητα των συσκευασιών ανώτερη των πέντε λίτρων».

### Εθνική Νομοθεσία

Με βάση την ισχύουσα νομοθεσία (ΦΕΚ Α.1122/31.7.2024) και την παράταση που έχει δοθεί (ΦΕΚ Α.1174/28.11.2024), από 1ης Απριλίου (εάν δεν δοθεί νέα παράταση), θα διαβιβάζονται υποχρεωτικά στην ψηφιακή πλατφόρμα myDATA τα δεδομένα της ψηφιακής παρακολούθησης διακίνησης αγαθών της πρώτης φάσης (σύμφωνα με το παράρτημα της Α.1123/2024 απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ), για τους υπόχρεους της πρώτης περιόδου που διακινούν ελαιόκαρπο και ελαιόλαδο.

Από την 1η Οκτωβρίου 2025 θα διαβιβάζονται υποχρεωτικά στην ψηφιακή πλατφόρμα myDATA τα δεδομένα της ψηφιακής παρακολούθησης διακίνησης αγαθών για το σύνολο των υπόχρεων.

Στις ημερομηνίες αυτές (1η Απριλίου 2025 και 1η Οκτωβρίου 2025), καταργούνται ισχύουσες σήμερα διατάξεις (οι υποπεριπτώσεις (α) και (γ) της περ. ιζ) της παρ. 5.8.4 της υπό στοιχεία ΠΟΛ.1003/2014 παύουν να ισχύουν από 1.4.2025 ενώ από 1.10.2025 παύει να ισχύει η συγκεκριμένη παράγραφος στο σύνολό της).

Ουσιαστικά, είτε δοθεί νέα παράταση, είτε όχι, οι αλλαγές που έχουν ήδη νομοθετηθεί, θα εφαρμοστούν στην πράξη, στην έναρξη της επόμενης ελαιοκομικής περιόδου 2025/26, τον προσεχή Οκτώβριο.

**Παραλαβή ελαιοκάρπου:** Από τον Οκτώβριο, το ελαιοτριβείο θα πρέπει να εκδίδει Δελτίο Παραλαβής για τον ελαιόκαρπο που παραλαμβάνει από ιδιώτες και αγρότες ειδικού καθεστώτος ενώ για τον ελαιόκαρπο που παραδίδεται από παραγωγούς, θα πρέπει να εκδίδεται Δελτίο Αποστολής από τον παραγωγό.

**Ελαιοποίηση:** Το ελαιοτριβείο κρατά το δικαίωμα (στην περίπτωση που δεν αμείβεται σε χρήμα για τις υπηρεσίες του), εκδίδει το παραστατικό της ελαιοποίησης και το ελαιόλαδο μπαίνει σε δοχεία, μέχρι να το παραλάβει ο παραγωγός.

**Αποθήκευση-φύλαξη:** Με το νέο καθεστώς, το ελαιοτριβείο πρέπει να εκδώσει νέο Δελτίο Παραλαβής για το ελαιόλαδο που παραμένει στις εγκαταστάσεις του, μέχρι να παραλάβει ο παραγωγός. Απαιτείται δηλαδή πρόσθετο παραστατικό.

**Διακίνηση:** Για να φύγει το ελαιόλαδο από το ελαιοτριβείο, απαιτείται Δελτίο Αποστολής.

Το ελαιοτριβείο θα πρέπει να εκδίδει από την επόμενη ελαιοκομική περίοδο (2025/26, μετά τον Οκτώβριο 2025) Δελτίο Παραλαβής για τον ελαιόκαρπο, νέο Δελτίο Παραλαβής για την αποθήκευση ελαιολάδου εάν το προϊόν παραμένει στις εγκαταστάσεις του και Δελτίο Αποστολής όταν το προϊόν εξέλθει από τις εγκαταστάσεις του.

Πέραν αυτών των αλλαγών στο καθεστώς διακίνησης του ελαιολάδου που προκύπτουν από αποφάσεις της φορολογικής διοίκησης (ΑΑΔΕ), αναμένονται και κάποιες άλλες που είναι υπό επεξεργασία στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (δηλώσεις συγκομιδής και ψηφιακά μητρώα).



~~~~~ ..... ~~~~~

Η 4Ε ευχαριστεί την εταιρεία Karra Development και το λογιστικό γραφείο Παναγιώτη Κόλλια για την συνεισφορά τους στην κατάρτιση του ενημερωτικού αυτού σημειώματος

---

### **Ποια είναι η Επιστημονική Εταιρεία Εγκυκλοπαιδιστών Ελαιοκομίας (4Ε)**

Η Επιστημονική Εταιρεία Εγκυκλοπαιδιστών Ελαιοκομίας (4Ε) ιδρύθηκε το 2018 από τους συγγραφείς της «Εγκυκλοπαίδειας Ελαιοκομίας: Το ελαιόλαδο». Αποτελεί μια διεπιστημονική ομάδα με 70 επιστήμονες από διάφορα πεδία, όπως γεωπονία, χημεία, διατροφολογία, οικονομία, λαογραφία, με κοινό στόχο την προστασία, ανάπτυξη και προώθηση της ελαιοκομίας. Η 4Ε διοργανώνει συνέδρια και ημερίδες, όπως το διεθνές συνέδριο του 2023 για τη δακοπροστασία και την ημερίδα για τον ρόλο της γυναίκας στην ελαιοκομία. Επιδιώκει τη διαμόρφωση μιας εθνικής στρατηγικής για το ελαιόλαδο και τις επιτραπέζιες ελιές, ενώ παραμένει ουδέτερη σε πολιτικά και θρησκευτικά ζητήματα.